



TRIBUNA

JOSEP Ma DACOSTA

Biòleg

UN DICCIONARI NECESSARI

A la nostra comarca ha tingut lloc un fet del món editorial ben insòlit. Moltes persones segueixen parlant d'un llibre publicat recentment i també resulta inèdit que se n'hagi escrit molt sobre ell. Per acabar-ho de fer més inaudit, s'ha de recordar que es congregaren prop de mil persones en la seva presentació. Es tracta, sens dubte, del *Diccionari biogràfic de l'Alt Empordà*, d'Inés Padrosa i Gorgot.

L'èxit d'aquesta obra rau en l'edició de quasi dues mil biografies de personatges que són o bé han tingut relació amb l'Alt Empordà. Val a dir que tracta, tant de gent

viva com morta, qüestió que satisfà al col·lectiu investigador el qual hi trobarà una font de documentació preciosa, precisa i excepcional. A la vegada, té la virtut d'encuriosir i delectar tota mena de públic que gaudeix en la descoberta i el coneixement de dades desconegudes dels seus conciutadans.

Al meu entendre, hi ha dos aspectes molt interessants d'analitzar en aquesta gegantina obra. A grans trets seria el criteri per a seleccionar els biografiats (i biografiades) i el tractament que l'autora n'ha fet. Com a precedent, resulta obvi que, quan hom fa una catalogació de qualsevol tema, no pot ser totalment exhaustiu. Una banda, raó bàsica, és que els editors acoten una extensió màxima de pàgines que, lògicament, limiten el nombre d'entrades del *Diccionari*. Atès que el text no pot ser infinit, cal escollir el contingut i això s'ha fet a partir de dues premisses.

El punt de partida del *Diccionari* ha estat el criteri d'obra publicada. De fet, Inés Padrosa és la mare de *La bibliografia interdisciplinària de l'Alt Empordà*. Així que el primer pas per a garbellar esdevé que els candidats hagin fet pública alguna creació, en sentit ampli. Resulta evident que hi tenen cabuda

«Ja quasi no ens parlen de la bombolla. De tant en tant ens recorden que va existir, que un mal dia va explotar i que en va esquitxar uns quants»

els creadors de lletra impresa, les partitures musicals, les produccions cinematogràfiques, els textos i les ones periodístics, les exposicions de pintura, les homilies religioses, les obres arquitectòniques, les gestes esportives i les composicions escultòriques, entre d'altres exemples.

L'altre aspecte utilitzat per l'autora ha estat més discrecional i per tant subjectiu. Aquest és la singularitat, o sia, alguna particularitat de determinats individus que els fa creditors de figurar en un recull altempordanològic. Cal però citar una advertència que és la llei del rendiment negatiu: quan es fa una catalogació de qualsevol tema, conèixer el 80% del total porta un temps determinat, per a esbrinar el 90%, posem-hi el doble, el 95% el quàdruple i així fins que és pràcticament impossible conèixer-ho tot. Per tant, si hom vol enllestir el seu recull en un temps raonable, corre el risc -voluntari- de no saber-ho tot.

L'altra qüestió a discutir és el tractament que en fa de les persones, que hom veurà que és asimètric. Dit d'una altra manera, l'extensió dels articles no s'ajusta a uns estàndards sinó que pot ser distinta del pes específic de cadascun d'ells. L'explicació rau en el mètode que ha hagut de fer servir la nostra investigadora. Com que de moltes persones no hi ha documentació escrita d'on prendre dades, s'ha adreçat a ells directament o al seu entorn i li han lliurat la seva biografia. Ja sigui per l'interès d'aquest material que fins ara no es coneixia o bé el risc de simplificar una redacció -que podria perdre part del sentit volgut per l'interessat-, ha considerat publicar-la segons se li ha facilitat. En qualsevol cas, l'aportació d'aquesta nova documentació justifica totalment la diversitat d'extensió i dades de les persones citades.

Tots aquests ingredients esmentats anteriorment porten a una eina de consulta i lectura excelsa que a més ha comportat una paradoxa, essent aquesta una de les argumentacions per les quals el llibre porta a un debat ciutadà. Després que Inés ha emprat el mètode de consulta a interessats, ha fet recerca bibliogràfica, ha estat conscient

de la limitació del temps i abast per investigar i l'encotillament de no passar d'un nombre de pàgines; algunes persones han restat fora d'aquest volum. Indefectiblement sempre hi haurà qui no serà inclòs en una obra en un moment donat, però sí que pot ser reconegut en un altre moment. Només cal veure l'evolució des dels interessants llibres *Homes de ciència empordanesos* de Salvador Cañigueral, Neus Fàbregues, Josep M. Poch i Joan Vallès; i el *Diccionari de l'Alt Empordà* de Carles Vallès amb el d'Inés Padrosa que ha augmentat considerablement el nombre d'entrades i de pàgines. Aquest debat encara es fa més engrescador quan és sabut que algunes persones han declinat la invitació a sortir publicades en la magna obra de Padrosa.

Vull concloure que ens trobem davant d'un treball titànic i per aquest motiu cal felicitar sincerament l'autora. A la vegada, recomano que el *Diccionari* d'Inés es tingui a totes les cases de la comarca i també a totes les biblioteques de Catalunya. A ben segur, el *Diccionari* servirà perquè altres investigadors, d'altres contrades, prenguin model i s'animin a atacar un tema tan laboriós i imprescindible.

Ens han escrit...

AVINGUDA SALVADOR DALÍ, 79. BAIXOS. 17600. FIGUERES | E-MAIL: DIRECCIO@EMPORDA.INFO | FAX: 972 673 661 Els originals s'hauran d'enviar signats i s'hi haurà de fer constar el domicili, el telèfon i número de DNI del seu autor. Els escrits que siguin rèplica a un article, només disposaran d'un torn per cada part. Tindran prioritat les cartes enviades exclusivament al setmanari. L'Empordà es reserva el dret de publicació i de sintetitzar els textos excessivament llargs.

SOBRE L'IMPOST DE LES SUCCESSIONS

MONTSE GIRBAU MIRABET
PLATAFORMA PER LA REFORMA DE L'IMPOST

Segons vaig sentir al TN de TV3, en Joan Carles Gallego, secretari de CCOO a Catalunya, diu que la plataforma Per la Reforma de l'Impost de Successions a Catalunya som anònims, en concret les seves paraules textuais han sigut: "La voluntat de donar la cara

com a mínim 24.000 més. El nostre objectiu no és suprimir l'impost de successions, sinó reformar-lo, els nostres estatuts i el nostre manifest ho diuen clarament: contra l'impost de Successions, no contra els impostos.

UN ABÚS DE PREU EN ELS TRENS

JOSEP MARIA LOSTE I ROMERO
PORTBOU

ENQUESTA DIGITAL



www.emporda.info

Trobeu encertada la moció de censura de Vilafant?

SÍ, EL GOVERN ACTUAL HO FA MOLT MALAMENT
74%

NO, NO HI HAVIA MOTIU PER A PRESENTAR-LA
23%

ficats usuaris; ja que està molt bé que es posin trens nous, però els (vells) problemes continuaran igual. El temps del recorregut del tram Portbou-Figueres-Girona-Barcelona continuarà essent excessiu: tarda més que a l'any 1987.

És a dir, la irresponsabilitat política del govern central continuarà provocant retards i molt d'estrès en els soferts ciutadans/viatgers que cada dia han de fer servir, obligatòriament, el transport públic ferroviari per a les seves necessitats

em va entristir profundament, la Dolors Curet havia mort. La Dolors va ser la secretària de la secció local d'ERC de Figueres durant el període 2003-2007. Els que la vàreu poder conèixer, ja sabreu que era una dona pencaire, discreta i lleial, sempre es preocupava que tot rutlles correctament; fent mil trucades, coordinant persones o fent tràmits feixucs de campanyes electorals. Sens dubte, ella va tenir molt a veure amb el creixement de tot i que que ha tingut el costat